

РЕШЕНИЕ

№ 394

гр. София, 20.01.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 73 състав,
в публично заседание на 18.12.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елеонора Попова

при участието на секретаря Кристина Българиева, като разгледа дело номер **3337** по описа за **2018** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл.13, ал.9 от Закона за енергетиката (ЗЕ).

Образувано е по жалба на [фирма] (ВиК Д.), [населено място], бл. „Трети март“ № 59, срещу Решение № Ж-118/ 27.02.2018 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР). В жалбата се твърди, че оспорваното решение е неправилно и незаконосъобразно. Жалбоподателят се позовава на наличието на сключени договори и споразумение. Въпреки това се поддържа, че [фирма] заплаща услуга, която не получава. [фирма] не пренася ел. енергия през разпределителната мрежа и няма технологични загуби за СрН. Технологичните разходи, представляващи загуби при процеса на преобразуването на напрежението в конкретния случай става в ЕП 110/20 kV „Ш.“, която е собственост на НЕК. В. 20 kV „Ябълка“ закупува ел. енергия по утвърдени цени от избран доставчик на ел. енергия- „Енергийна Финансова Група“. Средствата за техническо измерване за монтирани съгласно нормативните изисквания и мястото е определено от ЕРП-то. Поставянето на средството за измерване в несъответствие с техническите изисквания на ЗЕ и подзаконовите нормативни актове по неговото приложение създава неоснователност на претенциите на доставчика за изпълнение на насрещно задължение на Дружеството за заплащане на цена за достъп и цена за пренос по електроразпределителната мрежа. Моли съда да отмени обжалваното решение. В съдебно заседание жалбоподателят [фирма] чрез процесуален представител поддържа жалбата и моли да бъде уважена. Твърди, че в хода на производството било безспорно доказано, че в цената, която се калкулира на

дружеството са включени таксите за достъп и пренос, без същите услуги реално да могат да бъдат потребявани от търговското дружество. Същите се начислявали от страна на [фирма], въз основа на общата методика, без да са изчислени и взети предвид спецификите и различията между [фирма] и останалите 16 абоната, ползващи електроенергия от съответните точки за достъп до електрическата мрежа. Според процесуалният представител на жалбоподателя на практика разпределените от страна на [фирма] технологични загуби, не се осъществявали и ги нямало като реално осъществени, поради липсата на собствена мрежа в района. Претендира направените разноски, по отношение на депозитите и таксите.

Ответникът– КЕВР в съдебно заседание, чрез процесуален представител моли жалбата да бъде отхвърлена като неоснователна и да бъде оставено в сила решението на КЕВР. Релевира, че съответните ценови и мрежови услуги, не са разходи, тоест не се заплащали от разходите, които имал всеки конкретен потребител, а се определяли като цяло и се заплащали по равно от всички ползватели на съответната мрежа. Методиката сочена от жалбоподателя не се прилагала, доколкото механизмът за остойностяване на технологичните разходи се съдържал във всяко едно ценово решение на КЕВР и там се посочвали процента и технологичните разходи, как се изчислявали и как се формира цената, като това бил един от ценообразуващите елементи. Претендира юрисконсултско възнаграждение, както и 600.00 лв. за направени разходи за експертиза. Подробни съображения развива в писмени бележки.

Заинтересованата страна– [фирма] чрез процесуалния представител моли жалбата на [фирма] срещу административния акт на КЕВР да бъде отхвърлена. Излага доводи, че решението на КЕВР е обосновано и издадено при фактическата обстановка, описана в самия административен акт. Изводите на органа по отношение на това дали е предоставяна или не мрежова услуга, напълно съвпада и с изготвената експертиза от вещото лице. В компетентността на секторния регулатор било да направи преценка за регулираните дейности, които се изпълнявали от закона за енергетиката. Претендира присъждане на сторените разноски в производството, съгласно представен списък, като част от тези разноски били и за един от транспортните разходи на вещото лице. Моли да бъдат включени допълнителните разноски в размер на 566.80 лв.

Софийската градска прокуратура, редовно призована не изпраща представител и не взема становище по жалбата.

Съдът, като взе предвид представените и приети по делото доказателства и становищата на страните, съобразно закона и вътрешното си убеждение, приема за установено следното от фактическа страна:

В Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР, Комисията) постъпила жалба с вх.№ Е-17-15-13/ 07.09.2017 г. /л.105,106/, подадена от [фирма], относно отпадане начисляването на мрежова такса „пренос средно напрежение“ на обект на [фирма]- въздушен електропровод с диспечерско наименование В. 20 кV „Ябълка“ от ЕП 110/20 кV “Ш.". В същата се сочи, че [фирма] е единствен ВиК Оператор на територията на област Д. и като такъв разполага с необходимите съоръжения за извършване на дейностите, свързани с доставката на питейна вода, отвеждането и пречистването на отпадни води. Във връзка с обслужването на тези съоръжения са изградени и пуснати в експлоатация километри въздушни електропроводи на 20 кV, трансформаторни постове, възлови станции и други електросъоръжения. Твърди се, че

в писмо с изх. № ВиК-306 1/26.06.2017 г., с приложен нотариален акт за собственост № 2, т. I, рег. 25, дело 2 от 17.01.2012 г., за пореден път поискали пред [фирма], да не начисляват такса пренос средно напрежение, поради факта, че на практика те не пренасят консумираната от обекта електрическа енергия по електроразпределителната мрежа, но с отговор изх.№ 4551463/20.07.2017 г., искането било отхвърлено категорично. Позовават се на „Правилата за търговия с електрическа енергия" и т. 51 от „Указанията от КЕВР за образуването на цените на пренос на електрическа енергия през електроразпределителните мрежи...". Твърди се, че разходите по експлоатацията на подстанцията се покриват със заплащането на такса пренос високо напрежение. /110 кV/, като са посочени разходите, които покрива цената за пренос на средно напрежение. Искането към КЕВР е за вземане на своевременни решения, решаване на проблема с основателното освобождаване на [фирма] [населено място] от заплащане на такса пренос средно напрежение за В. 20 кV „Ябълка".

С писмо изх. № Е-17-15-13/26.09.2017 г. на КЕВР /л.104/ жалбата с вх.№ Е-17-15-13/07.09.2017 г. на [фирма], относно заплащане на цена пренос по електроразпределителната мрежа, е изпратена до [фирма]- В. / [фирма]/, на основание на основание чл.142, ал.5 от Наредба №3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката /Наредба №3 от 21.03.2013 г./ по компетентност. В същото писмо е указано на чл.143, ал.4 от Наредба №3 от 21.03.2013 г., да извърши проверка и в 7- дневен срок да изпрати в КЕВР мотивирано и цялата преписка по жалбата във връзка с повдигнатите въпроси, както и информация за предприетите действия и срока за изпълнението им.

С изх. №4642910/04.10.2017 г. /л.79,80/ от [фирма]- В. / [фирма]/ е изпратено становище до КЕВР, с копие до [фирма], в което се сочи, че са запознати с искането на [фирма] за отпадане на такса „пренос средно напрежение“ на електрическа енергия за В. „Ябълка“ от постъпило писмо с вх. №4551463/27.06.2017 г. /л.82,83/, като на 20.07.2017 г. с изх. №4551463/20.07.2017 г. /л.81/ е дадено становище по постъпилото искане. В становището до КЕВР, [фирма] се позовава на чл.29, ал.4 от Правилата за търговия с електрическа енергия /ПТЕЕ/ относима за посочената категория производители, а доколкото [фирма] се явявал не производител, а краен клиент, по смисъла на §1, т.27 от ДР на ЗЕ, същата разпоредба била неприложима. Посочено е още, че действащата нормативна уредба не задължавала оператора на мрежата да спре да начислява на крайните клиенти цена на пренос при липса на собствени мрежи, дори и тези клиенти да запазват собствени обекти по собствени мрежи и мястото на измерване на електрическата енергия на обектите им да е монтирано в подстанции.

Във връзка с даденото от [фирма]- В. / [фирма]/ становище изх. №4642910/04.10.2017 г., от [фирма] е депозирано писмено несъгласие със същото до КЕВР /с копие до МРРБ/, обективирано в жалба с вх. № към Е-17-15-13/09.10.2017 г. /л.40/. В същото се апелира към решаване на проблема с освобождаване на [фирма] от заплащане на такса пренос средно напрежение за В. 20 кV „Ябълка“.

С писмо изх. №Е-17-15-13/23.11.2017 г. на КЕВР /л.44/ е изисквана конкретна информация и документи от [фирма]- В. / [фирма]/ и [фирма], във връзка с жалбата на последното дружество от 07.09.2017г.

В изпълнение на това, с вх. №Е-17-15-13/30.11.2017г. /л.45/ в КЕВР е постъпила исканата информация от [фирма] / [фирма]/. Посочено е от оператора, че в съответствие с Договор № М-12-53/14.05.2012 г., сключен между [фирма]- В. /

[фирма]/ и [фирма] е извършена промяна на страна на измерване на електрическа енергия на В. 20 kV, извод Ябълка, където измерването на електрическата енергия се извършва чрез доставени и монтирани от [фирма] съоръжения: с посочена измервателна група, монтирана в килия №17 на подстанция 110/20 kV, „Ш.“ и измервателен трансформатор във възлова станция „Г.“. Собствеността на електрическите съоръжения е: подстанция „Ш.“- на Енергиен системен оператор ЕАД /Е. ЕАД/; възлова станция „Г.“- на [фирма]; измервателните клечи на измервателните устройства- на [фирма] / [фирма]/. Границата за собственост на В. 20 kV, извод „Ябълка“ са клемите за присъединяване на проводниците към уредбата на съответния мрежови оператор, като спомагателните устройства са доставени от и за сметка на [фирма] и са собственост на същото дружество. [фирма] няма други клиенти, присъединени към В. 20 kV, извод „Ябълка“ от Подстанция „Ш.“.

От приобщените по делото писмени доказателства във връзка с жалбата на [фирма] хронологически се установи:

На 29.07.2011 г. е сключен Договор за продажба на електрическа енергия на разпределително предприятие №4300/2011 /л.52-60/, между [фирма], в качеството му на „обществен доставчик“ (сега Е. ЕАД, в качеството му на преносен оператор съгласно Лицензия №Л-419-04/18.12.2013 г.) и [фирма] (с променена фирма/наименование, вписано в ТР на 19.09.2012 г. „ЕНЕРГО- ПРО МРЕЖИ“, и вписано на 29.01.2018 г.- „Е. СЕВЕР“), с предмет- закупуването на електрическа енергия от разпределителното предприятие за компенсиране на технологичните загуби по разпределение и заплащането на утвърдена от КЕВР цена за тази енергия. В приложение № 2 към договора /л.61,62/, се съдържа списък на средствата за търговско измерване на количествата електрическа енергия, включени и обекти в п/ст „Ш.“ /под №99, 100, 101/.

На 30.12.2011 г. е сключен Договор за достъп №D.-077/30.12.2011 г. /л.63-70/ между [фирма] /наричан Системен оператор/ и [фирма] /Разпределително дружество/, с който Системният оператор предоставя на Разпределителното дружество достъп до електропреносната мрежа, срещу което разпределителното дружество заплаща цена върху цялото количество електрическа енергия, постъпило от преносната в собствената му разпределителна мрежа.

На 17.05.2012 г. е сключен Договор № M12-53 от 14.05.2012 г. /л.75-78/, между [фирма] /понастоящем [фирма]/ и [фирма] /Потребител/, на основание чл.11 от Правилата за измерване на количеството електрическа енергия и Наредбата за присъединяване на производители и потребители на електрическа енергия към преносната и разпределителните мрежи, във връзка с постъпило в електроразпределителното дружество заявление за промяна на начина на измерване с вх. № К-ЕВGG-2219 от 03.05.2012 г. от потребителя. С договора са определени необходимите условия за промяна на начина на измерване на електрическата енергия за обект на Потребителя- В. 20 kV „Ябълка“, с местонахождение общ. Ш., обл. Д., присъединен към електроразпределителната мрежа на ЕБГМ посредством енергийно съоръжение В. 20 kV „Ябълка“, собственост на потребителя, съгласно документ за собственост – Нотариален акт рег. №85/17.01.2012 г., акт №34, том I, дело №28/2012 г. /л.98-102/. В чл.3 от договора е разписано място за монтиране на средствата за търговско измерване: електромерни табла тип ТЕПО , съответно в П/с 110/20 kV „Ш.“ и във възлова станция „Г.“. Според чл.4 от договора Границата на собственост между електрическите съоръжения, съгласно чл.29 НПППЕЕПРЕМ е мястото на

присъединяване на клемите за присъединяване на проводниците към уредба средно напрежение на съответния мрежови оператор. Финансовите взаимоотношения са уредени в чл.15 от договора.

На 05.08.2016 г. е сключен Договор за достъп и пренос на електрическа енергия през електроразпределителната мрежа на „Е. Север“ при общи условия № 4220615 от 02.08.2016 г. /л.49-51/, между [фирма]- В. /сега [фирма]/ и [фирма] /наричан за краткост в договора „Клиент“/, във връзка с постъпило заявление с вх. № 4220615 от 15.07.2016 г. от [фирма]. Договорът е сключен за обект: В. „Ябълка“, [населено място], обл. Д.. Със сключването на посочения Договор № 4220615 от 02.08.2016 г. при общи условия, дължимите мрежови услуги за обект: В. „Ябълка“ са заплащани въз основа на измереното количество електрическа енергия на определените в договора места за търговско измерване.

По делото е приложена и Спогодба от 19.01.2017 г. /л.84-88/ между [фирма] и [фирма] /сега [фирма]/, на основание чл.365 от ЗЗД, както и Споразумение за заплащане на просрочени и текущи задължения за консумирана електрическа енергия №19127/12.01.2017 г. /л.89-92/, ведно с приложения.

Приобщена към доказателствения материал е и кореспонденция /л.25-39/ между [фирма]/сега [фирма]/, [фирма] и Комисията за енергийно и водно регулиране /КЕВР/, относно организиране на тристранна среща, инициирана с писмо изх.№ ЕPRG- 5267/28.11.2017 г. от [фирма] /л.36/ по повод „нарастващия дълг, поради неспазване на споразумение за разсрочване на задълженията [фирма] към [фирма]“.

При тази хронология, Дирекция „Електроенергетика и топлоенергетика“ при КЕВР представила Доклад изх. №Е-ДК-151/22.02.2018 г. /л.20-24/ до Председателя на КЕВР, относно жалба с вх.№ Е-17-15-13/ 07.09.2017 г., подадена от [фирма] срещу [фирма] / [фирма]/. В доклада е посочено, че до 02.08.2016 г. използваната от жалбоподателя електрическа енергия се е измервала със средства за търговско измерване, поставени на границата на собственост между разпределителната мрежа на [фирма] и енергийните съоръжения (В. „Ябълка“ и прилежащите ѝ трансформаторни постове), собственост на [фирма]. Измервателните групи са били монтирани, както в подстанция 110/20 kV „Ш.“, (собственост на [фирма], Е. ЕАД) и във възлова станция „Г.“, така и в осем броя трансформаторни постове с № 5252604, № 5252605, № 5252606, № 5252607, № 5252608, № 5252609, № 52526010 и № 52526011, захранени от В. 20 kV „Ябълка“, собственост на [фирма]. В доклада са анализирани посочените по- горе договори №М12-53 от 14.05.2012 г. и Договор №4220615 от 02.08.2016 г., както и Договор №4300 от 29.07.2011 г. Прието е, че мястото на измерване на електрическата енергия за обект В. „Ябълка“ е след мястото на измерване на постъпилото количество електрическа енергия от преносната към разпределителната мрежа. Извършен е анализ и на нормативната уредба, като е изведен извод, че с оглед на факта, че [фирма] осъществява пренос през електроразпределителната мрежа средно напрежение до обекта на жалбоподателя, то [фирма] дължи цена за пренос средно напрежение, както за периода от м. август 2015 г. до юли 2017 г., така и занаяпред, поради което е прието, че жалбата е неоснователна. И на основание

чл.22, ал.1 и ал.7 от Закона за енергетиката, във връзка с чл.147, ал.1 от Наредба №3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката, е предложено до КЕВР да прекрати преписката по жалбата на [фирма] срещу [фирма].

На 27.02.2018 г. е проведено закрито заседание на Комисията за енергийно и водно регулиране, на което видно от извлечение на Протокол №36/27.02.2018 г. /л.13-19/ Комисията е взела решение, на основание чл.22, ал.1 и ал.7 от Закона за енергетиката, във връзка с чл.147, ал.1 от Наредба №3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката, с което прекратява административното производство, образувано по жалба с вх.№ Е-17-15-13/07.09.2017 г., подадена от [фирма] срещу [фирма]. Решението е взето с пет гласа „За“, от които три гласа на членовете на Комисията със стаж в енергетиката.

Въз основа на това е издадено оспорваното в настоящото производство Решение №Ж-118/27.02.2018 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране /л.8-10/, с което е прекратено административното производство, образувано по жалба с вх.№ Е-17-15-13/07.09.2017 г., подадена от [фирма] срещу [фирма].

По делото е назначена съдебно-техническа експертиза като вещото лице да отговори на следните въпроси: 1) Какъв е начинът и къде е присъединена на ВиК Д. към електропреносната мрежа; 2) Дали електрическата уредба (вкл. електропровода) на ВиК Д. е самостоятелно съоръжение – продължение на електропровода от електропреносната мрежа; 3) Какво е утвърденото техническо решение за присъединяване. В коя точка е извършено то; 4) Къде са монтирани средствата за търговско измерване на консумираната от ВиК Д. електроенергия; 5) Мрежата, снабдяваща абонатите, след подстанция „Ш.“ – собствена на дружеството ли е или е изкупена от електроснабдителното предприятие. Кой извършва поддръжката на електрическата уредба и електропровода след подстанцията; 6) В случай, че се окаже, че мрежата, снабдяваща абонатите, след подстанция „Ш.“, е собствена на дружество ВиК Д., дали поставените уреди за търговско измерване във възлова подстанция Г., както и в 8 бр. трансформаторни поста с поредни номера, посочени на стр.2 от решението на Комисията, са поставени в съответствие с нормативите за поставяне на уреди за търговско измерване и ако не – каква енергия и предмет на измерване от същите. 7) Въз основа на кои замервания, на кои уреди за търговско измерване, става разпределението на преноса на средно напрежение. 8) Кой мрежови услуги реално потребява ВиК Д..

По искане на процесуалния представител на заинтересованата страна е допусната допълнителна експертиза. След представяне от страна на [фирма] на цялата техническа, вещото лице да даде заключение относно следното: отразеното в техническата документация води ли до промяна на отговорите, дадени в приетата по делото експертиза. В случай, че те оказват съществено значение на дадените отговори, това да намери отражение в допълнителната експертиза, като се нанесат съответните корекции. При необходимост вещото

лице да посети обекта, както и да изиска допълнителна документация.

Приложени по делото като доказателства са и документите, ангажира във връзка с изготвяне на СТЕ и допълнителната такава.

От правна страна съдът намира следното:

Жалбата е допустима, като подадена в законоустановения за това срок от лице, което има правен интерес от оспорването. Разгледана по същество, е основателна.

Оспореният индивидуален административен акт- Решение Ж-118/ 27.02.2018 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране е издадено от компетентен орган, при спазване на установената форма. Решението е валидно, обективизирано в предвидената в закона писмена форма и съдържа подробни мотиви, като са посочени фактическите и правни основания за издаването му. В обстоятелствената част на решението са изложени достатъчно съображения в тази посока, позволяващи да се направи както извод за конкретните мотиви, от които органът се е ръководил при вземането на решението, така и да се извърши преценка за законосъобразност на акта.

Правната регламентация на произнасянето от КЕВР по жалби се съдържа в нормите на чл. 22 и чл. 76 ЗЕ, чл. 142 и сл. от Наредба № 3 /21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката и Устройствения правилник на КЕВР, като видно от нормата на чл. 147 от Наредбата Комисията следва да се произнесе по постъпила жалба с изричен акт. В изпълнение на правомощията си съгласно посочените разпоредби от приложимата в случая Наредба, КЕВР може да постанови решение, с което да прекрати преписката, когато не установи нарушение на условията по лицензията или съответно да даде задължителни указания и да определи подходящ срок за изпълнението им, ако жалбата е основателна. Според ал. 7 на чл. 22 от ЗЕ, редът за подаване на жалбите, тяхното разглеждане и процедурата за доброволно уреждане на спорове се уреждат в наредбата по чл. 60 от ЗЕ - Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката, обн. ДВ, бр. 33 от 5 Април 2013 г.

В случая, изискванията на Наредбата – чл. 144 и сл. са спазени–изготвен е доклад и е проведено закрито заседание, на което е прието процесното решение.

Решението на КЕВР обаче е незаконосъобразно. За да приеме това съобрази следното:

Комисията текущо контролира съответствието на извършваните лицензионни дейности с условията на издадените лицензии, в това число прилагането на утвърдените от комисията цени, както и проверки на основателността на жалби и сигнали срещу енергийните предприятия, включително за договорни нарушения, неизпълнение на задължения за присъединяване на производители и клиенти към мрежите или прекъсване на снабдяването с енергия или природен газ /чл. 22, ал. 5 от ЗЕ във вр. с чл. 76, ал. 4 от ЗЕ във вр. с чл. 78, ал. 4 и ал. 5 от ЗЕ във вр. ал. 2 от с. р., както и на чл. 201, ал. 2, т. 1, б. "а" от ЗЕ/.

В чл.21, ал.1 от Закона за енергетиката /ЗЕ/, законодателят е разписал правомощията на Комисията за енергийно и водно регулиране, като според т.4. - одобрява общите условия на договорите, предвидени в този закон; 16.- изисква всякаква информация и документи, свързани с функционирането на енергийния пазар, включително договори за доставка, пренос, разпределение и съхранение, както и всички последващи споразумения към тях, и може да предоставя на участници на пазара части от тази информация, при условие че не се разкрива информация, представляваща търговска тайна, или информация, защитена по силата на закон; 19. определя максимални размери на технологични разходи на електрическа енергия, топлинна енергия или природен газ, които могат да бъдат признати при ценовото регулиране при производство, пренос и разпределение на електрическа енергия, при производство и пренос на топлинна енергия и при пренос, разпределение и съхранение на природен газ съгласно методика или указания, приети от комисията.

Съгласно разпоредбата на чл. 22, ал.1 ЗЕ /посочено като правно основание в оспорвания индивидуален административен акт/ Комисията разглежда: т. 2 жалби на клиенти срещу доставчици на енергия, включително крайни снабдители, свързани с изпълнението на задълженията им по този закон.

Безспорно е, че [фирма] е собственик на обект въздушен електропровод В. 20 kV „Ябълка“, с диспечерско наименование „Извод Ябълка“, присъединен към подстанция „Ш.“ 110/20 kV, попадащо в землищата на [населено място] и [населено място], [община] и [населено място] и [населено място], [община], за което се легитимира с Нотариален акт за собственост върху недвижимо имущество № 2, том I, рег. № 25, дело № 2 от 17.01.2012 г. Обектът е изграден, за да снабдява с електрическа енергия трафопостовите и сондажите от водоснабдителна група „Ш.“.

След извършване на преустройството (19.08.2016 г.), съгласно сключения Договор № M12-53/14.05.2012, въздушен електропровод 20 kV „Ябълка“ остава присъединен към шинната система на електрическа уредба СрН на подстанция „Ш.“ 110/20 kV, в килия № 17, чрез самостоятелен извод „Ябълка“, който свързва обектите на [фирма] - ТП Юг1, ТП Юг2, ТП Север1 и във възлова станция „Г.“, собственост на [фирма].

Съгласно разпоредбата на чл.120, ал.2 и ал.3 от ЗЕ, границата на собственост върху електрическите съоръжения и мястото на средствата за търговско измерване се определят съгласно изискванията на наредбата по чл. 116, ал. 7 и на правилата по чл. 83, ал. 1, т. 6. Според ал.3 на чл.120ЗЕ Операторът на електропреносната мрежа, съответно операторът на електроразпределителна мрежа определя вида, броя и мястото на монтиране на измервателните уреди и съоръжения и на управляващите и комуникационните устройства към тях.

От заключението на СТЕ, в частност от допълнителната такава на вещото лице, които се кредитират от съда като компетентно изготвени и при използване на специални знания, е видно, че границата на собственост на В. 20 kV, извод

„Ябълка“ между електрическите съоръжения са клемите за присъединяване на проводниците към уредба СрН на съответния мрежови оператор, като средствата за търговско измерване на електрическа енергия, токовете и напреженови трансформатори към тях, управляващите тарифите и други спомагателни устройства са доставени от и за сметка на [фирма] и са негова собственост. Границата на собственост не е вътре, а вън от ЗРУ 20 kV. В. 20 kV „Ябълка“ е присъединен към шинната система на подстанция „Ш.“, извод „Ябълка“, килия № 17, в ЗРУ 20 kV. След извършване на преустройството (19.08.2016 г.), съгласно сключения Договор № М12-53/14.05.2012, измерването на електрическата енергия на В. 20 kV „Ябълка“ се извършва от измервателна група, монтирана в килия № 17 на подстанция 110/20 kV „Ш.“ и от измервателна група, монтирана във възлова станция „Г.“. Средствата за търговско измерване (СТИ) на електрическата енергия, токовете и напрежените трансформатори към тях, управляващите тарифите и други спомагателни устройства са доставени и монтирани от [фирма] и са негова собственост, съгласно сключения Договор № М12-53/14.05.2012 г.

По делото се установи по категоричен начин, а и не се оспорва, че [фирма] няма други клиенти, присъединени към В. 20 kV, извод „Ябълка“ от подстанция „Ш.“. Въздушният електропровод В. 20 kV „Ябълка“ е самостоятелно съоръжение, запазено от подстанция „Ш.“, която от своя страна е собственост на [фирма]. Измерването на енергията на В. „Ябълка“ се извършва със СТИ, а електромерите на останалите 16 бр. потребители на електроенергия, от п/ст „Ш.“ се използват за целите на анализа и баланса на разпределяната след измервателните системи на [фирма] електрическа енергия.

Установено е още, че след 19.08.2016 г. измерването на електрическата енергия на В. 20 kV „Ябълка“ се извършва от измервателна група, монтирана в килия № 17 на подстанция 110/20 kV „Ш.“ и от измервателна група, включваща СТИ и измервателни трансформатори, монтирани във възлова станция „Г.“. Количествата електрическа енергия, консумирана от [фирма] се измерват от СТИ с фабричен № 1114090935659613, монтиран в подстанция Ш. по В. „Ябълка“ СрН и СТИ с фабричен № 1114091035678653, монтиран във възлова станция „Г.“ на ниво СрН (средно напрежение).

Според експертното заключение [фирма] потребява мрежовите услуги Пренос (високо напрежение) и Достъп (високо напрежение). [фирма] **не потребява** мрежовата услуга Пренос СрН /средно напрежение/. В цената за пренос са включени разходите за пренос на електрическа енергия **в зависимост от нивото на напрежение**, в т.ч. технологичните разходи от разпределителната уредба на средно напрежение на подстанцията до мястото на търговско измерване на консумираната електрическа енергия.

В § 1, т. 64 от ДР на ЗЕ е дадена легална дефиниция на „технологични разходи“- разходите на електрическа енергия, които са присъщи на технологичния процес на нейното производство, пренос, разпределение и

съхранение. В конкретния случай обаче, предвид заключението на вещото лице, след 19.08.2016 г., меренето е на границата на собственост, т.е. в самата подстанция „Ш.“, поради което и **разпределителното дружество не извършва технологични разходи по самото разпределение, които да възстанови чрез цената за пренос.** Същинското разпределение на електрическата енергия в случая реално се извършва по В. 20 kV „Ябълка“. Последният представлява електропровод, а съгласно § 1, т. 21 и т. 22 от ДР на ЗЕ електропроводите са елементи от електроразпределителните мрежи, т.е. **преносът на електрическа енергия се осъществява чрез електроразпределителна мрежа, собственост на [фирма].** Следователно ремонтът, поддръжката и произлезлите по трасето средно напрежение загуби безспорно са за сметка на [фирма], т.е. загубите по разпределението (транспортирането) се понасят от последния. Имайки предвид собствеността на въздушния електропровод, реално [фирма] не осъществява услугата по разпределение на електрическа енергия спрямо ВиК оператора, тъй като съгласно § 1, т. 49 от ДР на ЗЕ „разпределение“ е самото транспортиране на електрическа енергия през разпределителните мрежи. Доколкото подстанцията, към която [фирма] е присъединено е собственост на [фирма], оперативното управление и диспечирание на товара за [фирма] се осъществява от [фирма]. При това положение [фирма] не извършва разходи по поддържането на подстанцията, извършвано от [фирма] и по разпределителната мрежа, собственост на жалбоподателя, след подстанцията, които [фирма]. Т.е. [фирма] в конкретния случай, не е в качеството на клиент, присъединен към електроразпределителната мрежа на [фирма], поради което липсват основания да дължи на последното дружество цена за пренос „средно напрежение“.

Съгласно чл.89, т.4 от ЗЕ „За лицензионната територия, обхваната от електроразпределителната мрежа, операторът на електроразпределителната мрежа осигурява поддържане на електроразпределителната мрежа, обектите и съоръженията и на спомагателните мрежи в съответствие с техническите изисквания“. От експертното заключение е видно обаче, че доколкото [фирма] е собственик на обект въздушен електропровод В. 20 kV „Ябълка“, то разходите по поддръжката и отстраняването на аварии, и загубите по мрежата са за сметка на жалбоподателя, и не се покриват от „Е. [фирма], в разрез с изискването на посочената норма. Поради безспорния по делото факт, че присъединяването на [фирма] е извършено чрез собствен на дружеството въздушен електропровод и с оглед разпоредбата на чл.120, ал.1 и 2 ЗЕ, определянето на мястото на измерване е обусловено от границата на собственост на електрическите съоръжения /различно от граница на имота/, тъй като именно на нея се поставят и средствата за търговско измерване.

Следва да се подчертае, че в разпоредбата на чл. 88, ал. 1 на от Закон за енергетиката, изрично е предвидено, че разпределението на електрическата енергия и експлоатацията на електроразпределителните мрежи се осъществяват от оператори на електроразпределителните мрежи- собственици на такива

мрежи на обособена територия, лицензирани за извършване на разпределение на електрическа енергия за съответната територия. В конкретния случай [фирма] са лицензирани за извършване на тази услуга, но не са собственици на електроразпределителните мрежи СрН, а собственик на тази мрежа е [фирма]. Действително, разпоредбата на чл.29, ал.4 от ПТЕЕ регламентира, че само производители, които захранват собствени обекти по мрежи, които не са собственост на преносното или разпределителното предприятие не дължат цена за пренос през съответната мрежа. В случая, несъмнено жалбоподателят не е производител на електрическа енергия.

Безспорно, е налице и сключен между [фирма] / [фирма]/ и [фирма] Договор № 4220615/02.08.2016 за Достъп и Пренос на електрическа енергия през електроразпределителната мрежа при Общи условия. За да се породи обаче задължение за плащане, е необходимо страната да е предоставила конкретна услуга, каквато в процесния случай не се установява. Трансформираното напрежение в подстанция „Ш.“ от високо (110 kV) до средно напрежение (20 kV), се извършва от уредба на [фирма] и се подава директно към въздушния електропровод (съоръжение за свързване на електрическа уредба, предназначена за пренос, транзитиране или разпределение на електрическа енергия), собственост на жалбоподателя, което води до извод, че не се ползват услугите на ответника. Т.е. от заключението на вещото лице се установи, че В. 20 kV „Ябълка“ е директно присъединено със собствените си съоръжения към електропреносната мрежа и липсата на инфраструктура (електроразпределителни мрежи СрН) собственост на ответника обуславя недължимостта от заплащане на начислените суми за достъп до и пренос през електроразпределителната мрежа, като се има предвид и факта, че разходите по поддръжка, отстраняване на аварии и загубите по мрежата са за сметка на [фирма].

Като не е съобразил всички относими материални норми и не е изследвал обстоятелствата, свързани със собствеността на електроразпределителната мрежа и реалното предоставяне на услугата „пренос средно напрежение“ от страна на заинтересованата страна в настоящото производство към жалбоподателя, КЕВР е постановил незаконосъобразен акт, който подлежи на отмяна.

По разноските по производството:

При този изход на делото право на разноски има жалбоподателят, който претендира такива за внесените депозити за изготвяне на СТЕ и държавна такса. Предвид това и на основание чл. 143, ал. 1 АПК, следва КЕВР да бъде осъден да заплати разноски в общ размер на 1478 лв., от които на 50 лв. внесена държавна такса и 1428 лв.- възнаграждение на вещото лице по изготвената СТЕ.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, АССГ, III отделение, 73 състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на [фирма] Решение №Ж-118/27.02.2018 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране, с което е прекратено административното производство, образувано по жалба с вх.№ Е-17-15-13/07.09.2017 г., подадена от [фирма] срещу [фирма].

ВРЪЩА делото като административна преписка на Комисията за енергийно и водно регулиране за ново произнасяне при спазване на указанията в мотивите на решението по тълкуването и прилагането на закона.

ОСЪЖДА Комисията за енергийно и водно регулиране да заплати на [фирма] сумата 1478 лв., разноси по делото.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението на страните.

СЪДИЯ: